

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobců: **a) Miroslav Weber – Mlým s.r.o., IČO: 24807354**
 b) Miroslav Weber, IČO 13251104
 oba sídlem Masarykova 159/23, 268 01 Hořovice
 zastoupených advokátem Mgr. Petrem Fučíkem
 sídlem Purkyňova 2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
 sídlem Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření žalovaným dne 15. 9. 2021 v obchodních prostorách žalobce b) na základě pověření ze dne 13. 9. 2021, č. j. ÚOHS-30646/2021/871/LPě,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření podle § 21f zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně

hospodářské soutěže, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), žalovaným dne 15. 9. 2021 v obchodních prostorách žalobce b), ke kterému došlo na základě pověření předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 9. 2021, č. j. ÚOHS-30646/2021/871/LPě. Žalobci se dále domáhají toho, aby soud stanovil žalovanému povinnost odstranit ze spisu správního řízení, které vede pod sp. zn. ÚOHS – P0621/2021/KD, veškeré dokumenty zajištěné u žalobce b) při místním šetření, uvedené v Protokole o místním šetření ze dne 15. 9. 2021, č. j. ÚOHS-31468/2021/871/PBr (dále jen „Protokol“), a tyto dokumenty v tištěné podobě vrátit žalobci b) a v elektronické podobě vymazat z elektronického spisu, to vše ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce v žalobě namítá nezákonnost předmětného místního šetření, neboť k jeho provedení došlo i v obchodních prostorách žalobce b), kde dokonce zajistily i některé písemné dokumenty, ačkoliv dle citovaného pověření mělo být provedeno toliko v obchodních prostorách žalobce a). Žalobci tak mají za to, že tím došlo k neoprávněnému zásahu do jejich práva na soukromí, obydlí a korespondence, zaručeného čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a také práva podnikat ve smyslu čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
3. Žalobci konkrétně uvádí, že Pověření logicky neobsahuje žádný relevantní důvod a indicii, kvůli které mohlo legitimně být provedeno místní šetření i v obchodních prostorách žalobce b). Pověření zaměstnanci žalovaného přitom byli obeznámeni s tím, že se nachází v obchodních prostorách žalobce b), o čemž je informoval obchodní ředitel žalobce b) Milan Herco. Místní šetření bylo provedeno formou fyzické kontroly obchodní dokumentace a obchodních záznamů a zejména prověřování dat v osobních počítačích a telefonech vybraných zaměstnanců žalobce b). Žalovaný v rámci šetření převzal rozsáhlou dokumentaci (tištěné výstupy obchodních záznamů, e-mailové komunikace žalobce) a veškerou tuto dokumentaci zařadil a v současné době tuto dokumentaci vede jako součást správního spisu pod sp. zn. ÚOHS – P0621/2021/KD. Pod uvedenou spisovou značkou vede žalovaný proti žalobci a) podle § 78 zák. č. 250/2016 Sb. a podle § 21 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže správní řízení pro možné porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže.
4. Žalobci uvádí, že v judikatuře Nejvyššího správního soudu jsou vymezena východiska pro posuzování zákonnosti místního šetření. Žalobci jsou přesvědčeni, že o nezákonný zásah ze strany žalovaného se jednalo také z důvodu, že šetření nebylo přiměřené danému legitimnímu cíli pro nesplnění testu jeho vhodnosti, délky a rozsahu, jak předpokládá konstatovaná judikatura. Vzhledem k jednoznačné nezákonnosti místního šetření provedeného u žalobce b) bez jakéhokoliv pověření, které je přímo vyžadováno v § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže, se s ohledem na hospodárnost tohoto soudního řízení rozhodl žalobce b) otázku přiměřenosti legitimnímu cíli dále nerozvíjet. Pokud by soud došel k závěru, že i tuto otázku je nutno dále rozvinout, je k tomu žalobce b) připraven. Přestože tedy byl žalovaný v průběhu místního šetření žalobcem b) upozorněn, že provádí místní šetření u žalobce b) bez pověření, žalovaný tuto skutečnost nijak nerefletoval, pokračoval v nezákonném místním šetření a ani tuto námitku neuvedl v Protokolu.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve shrnuje důvody, proč došlo k provedení místního šetření, tak i samotný průběh místního šetření, který je zachycen v Protokolu, který byl podepsán jak zaměstnanci žalovaného, tak zástupcem šetřeného žalobce a). Svým podpisem zúčastněné osoby výslovně stvrdily, že „*že obsah protokolu odpovídá průběhu šetření*“. Dle žalovaného, samotný obsah protokolu pak svědčí o zcela bezproblémovém průběhu místního šetření, kdy zúčastněné osoby s žalovaným plně spolupracovaly, aniž by vznesly proti postupu žalovaného jakoukoliv námitku. Součástí protokolu jsou rovněž veškeré připomínky, které zúčastněné osoby vůči

žalovanému adresovaly (například stran ochrany obchodního tajemství). Tvrzení žalobců, že upozorňovali zaměstnance žalovaného na skutečnost, že provádějí místní šetření v prostorách jiné společnosti, se zcela míjí s obsahem protokolu a lze je dle žalovaného považovat za ryze účelová a ničím nepodložená, stejně tak i navazující tvrzení žalobců o neúplnosti protokolu.

6. Následně žalovaný uvádí, že je zajisté možné, aby na jedné adrese sídlilo více společností, kdy odlišení jednotlivých obchodních prostor (pokud tyto nejsou řádně označeny a odděleny), může být komplikované. V nyní posuzovaném případě však tomu nic nenavštěvovalo. Z protokolu o průběhu místního šetření vyplývá, že po vstupu zaměstnanců žalovaného do sídla žalobce a) byl přivolán pan Herco, kdy tato osoba opakovaně vystupovala a jednala jménem šetřené společnosti [žalobce a)]. Pan Herco se představil jako obchodní ředitel žalobce a), kdy s uvedením této pozice rovněž podepsal poučení o průběhu místního šetření (viz příloha protokolu), kde byl opakovaně informován, že místní šetření probíhá v obchodních prostorách žalobce a). Po seznámení se s pověřením a příslušným poučením pan Herco uvedl, že „*sjednávání podmínek spolupráce s odběrateli a komunikaci o této spolupráci s nimi se věnují obchodní zástupci pan Jan Štus pro Čechy a pan Tomáš Chalupa pro Moravu*“. Vyšší zmíněné osoby rovněž opakovaně vystupovaly a jednaly jménem žalobce a). Následovalo proto místní šetření v kancelářích a emailových schránkách těchto osob. K tomu však žalobci uvádějí, že veškerou obchodní činnost vykonává toliko a pouze žalobce b), který je vlastníkem veškerého vybavení a majetku v šetřených prostorách a nikoliv žalobce a), který byl uveden v pověření. K tomu žalovaný dodává, že pro účely posouzení zákonnosti průběhu místního šetření je zcela nerozhodné, kdo je vlastníkem konkrétních obchodních prostor nebo používaného majetku, pokud se jedná o obchodní prostory, které ke své činnosti využívá šetřený soutěžitel. K identifikaci konkrétních obchodních prostor šetřeného soutěžitele (a odlišení od obchodních prostor jiných subjektů sídlících na téže adrese) je pak třeba součinnosti přítomných osob zastupujících konkrétní subjekty, kdy tato spolupráce je popsána a zachycena v protokolu o průběhu místního šetření. Žalobci se tedy mylí, pokud uvádějí, že žalovaný provedl místní šetření v obchodních prostorách žalobce b), neboť místní šetření bylo provedeno toliko v obchodních prostorách žalobce a), byť se jednalo o prostory ve vlastnictví žalobce b), který však byl povinen strpět výkon místního šetření. V této souvislosti tak ani není dle žalovaného pravdou, že by zajistil obchodní záznamy žalobce b), kdy z jednotlivých dokumentů je zcela zjevné, že se týkají obchodní činnosti žalobce a), tj. společnosti „Weber – Mlýn“, jak je ostatně uvedeno v případě rámcových smluv v části označující strany smlouvy, a v případě zajištěné emailové komunikace pak například viz připojené grafické logo společnosti „Weber - Mlýn“. Ostatně žalobci kromě výše uvedeného obecného tvrzení ani konkrétně nespécifikovali, které zajištěné listiny jsou výlučně obchodním záznamem žalobce b).
7. Nedůvodnost žaloby žalovaný spatřuje rovněž v tom, že žalobci opomíjí skutečnost, že v pověření o místním šetření se hovoří o obchodních prostorách „*soutěžitele společnosti Miroslav Weber - Mlýn s.r.o.*“. Pojem soutěžitel představuje legislativní zkratku pro prakticky jakékoli entity (dokonce i non subjekty), které se (alespoň nepřímou) účastní hospodářské soutěže. Obdobnou úlohu plní v evropském soutěžním právu pojem podnik. Soutěžní právo tak pracuje s koncepcí jednoho hospodářského celku, resp. jedné hospodářské jednotky (*single economic unit*), podle níž subjekty, mezi nimiž existuje vztah kontroly, tvoří jeden hospodářský celek, jenž je třeba při aplikaci soutěžního práva zohlednit, tedy má své místo při určení, kdo je soutěžitelem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. V dané věci je proto podstatné určit, zda mezi žalobci existovaly vztahy kontroly a ovládnutí takové intenzity, na základě které by bylo možné konstatovat, že tyto tvořili v rozhodném období jednu hospodářskou jednotku, resp. jednoho soutěžitele. Typickým příkladem jedné hospodářské jednotky v soutěžní praxi může být vztah mateřské a dceřiné společnosti, kdy má mateřská společnost 100 % podíl a rozhodující vliv ve společnosti dceřiné.
8. V nyní posuzovaném případě je dle žalovaného třeba zohlednit, že jediným společníkem žalobce a) je právě žalobce b), který je zároveň i jeho jediným jednatelem. Personální propojení a překrýv

vykonávané hospodářské činnosti obou subjektů je zcela zřejmý i z argumentace žalobců [viz tvrzení žalobce, že pan Herco je obchodním ředitelem žalobce b), stejně jako jsou dalšími zaměstnanci žalobce b) pánové Štus a Chalupa]. Ostatně z průběhu místního šetření a zajištěných podkladů i indicíí je zřejmé, že tyto osoby vystupují a jednají jménem žalobce a). Propojení obou subjektů je patrné i z e-shopu <https://www.acanaorijen.cz/>, kde (mimo již výše uvedené) je jako prodávající uveden „Miroslav Weber - Mlýn, se sídlem Masarykova 159, 268 01 Hořovice, IČ: 13251104, DIČ CZ 5703230126“, přičemž „Miroslav Weber – Mlýn“, je název (firma) žalobce a), avšak dále „IČ: 13251104“ je identifikační údaj žalobce b), ale následně „DIČ CZ 5703230126“, je daňové identifikační číslo žalobce a). Propojení obou subjektů je patrné i z prezentace společnosti „Weber-Mlýn“ na odkazovaném e-shopu, která byť hovoří o rostoucí firmě, nevykazuje účetně žádnou aktivitu, kterou naopak vykazuje žalobce b) Ve stručnosti tedy lze shrnout, že oba žalobci sídlí na téže adrese, žalobce b) je jediným společníkem a jednatelem žalobce a) a za oba žalobce jednají stejní zaměstnanci, kteří vykonávají stejnou hospodářskou činnost. Rovněž i prezentace podniku vůči svým potenciálním zákazníkům je v této souvislosti značně propojená. Na základě těchto skutečností lze uzavřít, že žalobce a) a žalobce b) tvoří z pohledu soutěžního práva jednoho soutěžitele. Na základě pověření tak v souladu se zákonem mohlo proběhnout místní šetření v obchodních prostorách žalobce a) i b), přičemž v této souvislosti lze hovořit o obchodních prostorách jednoho soutěžitele, což by zcela odpovídalo konstrukci pověření.

9. Žalovaný proto uzavírá, že při provádění místního šetření, které má být tvrzeným nezákonným zásahem, žalovaný postupoval na základě svého zákonného oprávnění vyplývajícího z § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Místní šetření bylo provedeno na základě pověření, které obsahuje všechny formální náležitosti vyplývající z § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže. V pověření je popsán předmět a účel místního šetření. V pověření byly obsaženy i informace o tom, jaké skutečnosti byly základem uvedeného podezření z narušení hospodářské soutěže. Žalobce a) tedy byl prokazatelně seznámen s tím, jaký legitimní cíl místní šetření sledovalo a z čeho toto podezření žalovaného vychází. Je tedy patrné, že místní šetření bylo provedeno na základě zákonného oprávnění a za účelem dosažení legitimního cíle, s čímž byl žalobce a) prokazatelně seznámen.
10. V replice k vyjádření žalovaného žalobci setrvávají na své žalobní argumentaci a dále polemizují se závěry žalovaného, předestřenými v jeho vyjádření, když ve stručnosti shrnuje, že žalovaný nedisponoval příslušným pověřením k místnímu šetření v obchodních prostorách žalobce b), jak je vyžadováno § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže; žalovaný byl upozorněn zaměstnancem žalobce b), že provádí místní šetření v obchodních prostorách žalobce b), ač má pověření k místnímu šetření v obchodních prostorách žalobce a), přesto žalovaný pokračoval v místním šetření v obchodních prostorách žalobce b); žalovaný měl možnost si z veřejných zdrojů zjistit, že žalobce a) nevykonává žádnou obchodní činnost a vystavit tak řádné pověření. Žalovaný dle žalobců nejednal s osobou oprávněnou jednat ani za žalobce a), ani za žalobce b), proto nelze na základě Protokolu dovozovat bezproblémový průběh šetření a zákonnost postupu žalovaného. Takový postup je naopak zjevně v rozporu s § 21f odst. 6 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Zcela extenzivní výklad pojmu soutěžitel vedoucí k závěrům o možnosti provést místní šetření prakticky u každého soutěžitele svědčí o neúčtě žalovaného k základním právům.

IV. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud se, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v intencích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného ve smyslu § 82 s. ř. s., přičemž shledal, že **žaloba není důvodná** (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
12. Podstatu nyní projednávané věci tvoří tvrzení žalobce, že provedením místního šetření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže žalovaným dne 15. 9. 2021 v obchodních prostorách žalobce b), došlo k nezákonnému zásahu do práva žalobců.

13. O tom, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je adekvátním prostředkem bezprostřední ochrany proti provedení místního šetření žalovaným dle zákona o ochraně hospodářské soutěže, svědčí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁRNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11, jenž tento typ žaloby považuje za nejvhodnější mechanismus ochrany proti zneužití pravomoci žalovaného jakožto kontrolního orgánu při místním šetření. V návaznosti na rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny* byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže o odst. 7 ve znění: „*Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.*“ Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla citovaná změna v zákoně o ochraně hospodářské soutěže provedena, „[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.
14. Na základě § 21f odst. 7 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkoumávají místní šetření *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho nezákonnost, zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).
15. V nyní projednávané věci nezákonnost předmětného místního šetření, jež je žalobou označeno jako zásah, žalobci spatřují v tom, že bylo provedeno v obchodních prostorách žalobce b), kde zaměstnanci žalovaného dokonce zajistily i některé písemné dokumenty, ačkoliv dle pověření mělo být místní šetření provedeno toliko v obchodních prostorách žalobce a).
16. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že žalovaný dne 17. 8. 2021 uskutečnil v souladu s § 21f ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže v rámci šetření podnětu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0318/2020/KD šetření na místě. Šetření bylo provedeno na základě pověření předsedy ÚOHS ze dne 16. 8. 2021, č. j. ÚOHS-27596/2021/871/HPI, v obchodních prostorách společnosti NOVIKO s.r.o., IČO 28433092 (dále též „NOVIKO“), která se zabývá prodejem krmiv, pamlsků, doplňků stravy a chovatelských potřeb (dále též „dotčené zboží“). O průběhu šetření na místě byl sepsán protokol č. j. ÚOHS-27640/2021/871/HPI. Ze shromážděné interní komunikace společnosti NOVIKO a e-mailových zpráv s jejími odběrateli plyne dle žalovaného podezření na možné protisoutěžní jednání společnosti Miroslav Weber – Mlín s.r.o., IČO 24807354, tj. žalobce a), spočívající v uzavírání a plnění dohod o přímém nebo nepřímém určení cen žalobcem a) distribuovaného dotčeného zboží s odběrateli. Cílem nebo výsledkem tohoto jednání mohlo být narušení hospodářské soutěže v oblasti prodeje a distribuce dotčeného zboží.
17. Citované pověření ze dne 13. 9. 2021 k provedení místního šetření v obchodních prostorách „*společnosti Miroslav Weber - Mlín na adrese Masarykova 159/23, 268 01 Hořovice*“, tj. žalobce a), podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže bylo vymezeno tak, že šlo o „[p]rovedení šetření dle § 21f zákona za účelem prověření možného porušení § 3 odst. 1 zákona, které Úřad spatřuje v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej sjednávaných mezi společností Miroslav Weber - Mlín a jejími odběrateli, přičemž zbožím tvořícím předmět uvedených dohod jsou krmiva, pamlsky, doplňky stravy a chovatelské potřeby pro domácí zvířata (dále též „dotčené zboží“). Předmětné dohody mohly být uzavírány nejméně od roku 2017 do současnosti. Cílem nebo výsledkem tohoto jednání mohlo být narušení hospodářské soutěže v oblasti prodeje a distribuce dotčeného zboží.“ Za důvodnou indicii pro provedení šetření na místě v obchodních prostorách soutěžitele Miroslav Weber – Mlín žalovaný spatřoval „*podklady zajištěné při šetření na místě provedeném dne 17. 8. 2021 v rámci prošetřování podnětu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0318/2020/KD, který se týká jednání jiného soutěžitele, a to společnosti NOVIKO s.r.o., a dále podklady a informace od podavatele tohoto podnětu. Ze shromážděných podkladů plyne podezření na uzavírání a plnění dohod pro další prodej dotčeného zboží sjednávaných mezi společností Miroslav Weber - Mlín a jejími odběrateli, přičemž cílem těchto dohod je dosáhnout dodržování společností Miroslav Weber*

– Mlým stanovených cen pro další prodej dotčeného zboží. Z Úřadem zajištěných důkazů lze dovést podezření na existenci strategie společnosti Miroslav Weber - Mlým zaměřené na dodržování jí doporučených cen při dalším prodeji jí dodávaných výrobků náležejících mezi dotčené zboží. Podklady a informace od podavatele podnětu, e-mailová komunikace společnosti Miroslav Weber - Mlým se společností NOVIKO a rovněž interní komunikace společnosti NOVIKO týkající se zboží distribuovaného společností Miroslav Weber - Mlým svědčí o přímé či nepřímé kontrole maloobchodních cen, za které odběratelé dotčené zboží prodávají konečným spotřebitelům, a také o výzvách k dodržování doporučených cen adresovaných odběratelům a uplatňované sankci ve formě odebrání slevy v případě nedodržení požadované ceny odběrateli.“ K zahájení Místního šetření dle tohoto Pověření došlo a šetření proběhlo dne 15. 9. 2021.

18. Součástí správního spisu je i předmětný Protokol o místním šetření, z něhož mimo jiné vyplývá, že Inspektoři žalovaného vstoupili v 9:00 hod. do obchodních prostor žalobce a). Na sekretariátu byla zastížena paní Věra Hříbalová. K dotazu inspektorů sdělila, že z vedení společnosti je v dojezdové vzdálenosti pan Milan Herco, který je jejím obchodním ředitelem. Inspektoři požádali o jeho přivolání. Po jeho příchodu v 9:30 se inspektoři s panem Milan Hercem přesunuli do zasedací místnosti. Po prokázání své totožnosti služebními průkazy žalovaného jej informovali o existenci podezření, že se společnost Miroslav Weber - Mlým mohla dopouštět/dopouští určitého protisoutěžního jednání, a že důvodem jejich přítomnosti je provedení místního šetření v jejích obchodních prostorách V 9:12 hod. inspektoři předali panu Milanu Hercovi pověření k šetření a dále mu sdělili právní důvod a účel šetření a poučili jej o oprávněních žalovaného dle § 21f zákona. Obchodní ředitel žalobce a) stvrdil v 9:19 hod. svým podpisem na kopii poučení, že v uvedeném rozsahu byl poučen a převzal text tohoto poučení; obdobně již 9:15 potvrdil (na kopii) převzetí pověření k šetření. Současně mu byl poskytnut i Infolist 3/2017 s pokyny Úřadu k místnímu šetření a rovněž informace o zachování mlčenlivosti ze strany přítomných inspektorů. Následně byl obchodní ředitel společnosti informován o předpokládaném průběhu šetření a o způsobu jeho provedení, zejména prověřováním dokumentů bez ohledu na to, v jaké formě jsou uloženy. Taktéž byl informován o způsobu zdokumentování procesu šetření a pořízení protokolu a o předpokládaném časovém rámci šetření (s ohledem na množství obchodních záznamů apod.). Inspektoři se dále dotázali, jaká je vnitřní organizace práce u šetřeného soutěžitele, zejména které osoby v rámci soutěžitele se věnují komunikaci o podmínkách spolupráce s odběrateli a e-shopy a zda jsou konkrétní osoby přítomny. Obchodní ředitel společnosti uvedl, že sjednávání podmínek spolupráce s odběrateli a komunikaci o této spolupráci s nimi se věnují obchodní zástupci pan Jan Štus pro Čechy a pan Tomáš Chalupa pro Moravu. Šetření bylo zaměřeno na obchodní prostory, zejména kanceláře, počítače, mobilní telefony, síťové disky a dálkově zpřístupněné e-mailové klienty a obchodní záznamy v nich se nacházející. Inspektoři provedli fyzické prověřování obchodních záznamů uložených v počítačích, mobilních telefonech a kancelářích uživatelů, a to vždy s umožněním přítomnosti některého zástupce/pracovníka šetřeného soutěžitele. V protokolu jsou následně specifikovány kanceláře jednotlivých zaměstnanců žalobce a), kde proběhlo šetření, a následně soupis dokumentů, které byly na základě šetření převzaty (ať již zprávy z mobilních telefonů, mailů či listiny). Šetření bylo ukončeno v 14:15 hod. za účasti zástupce/pracovníka šetřeného žalobce a) (Milan Herco), který jej také podepsal.
19. Na základě takto vymezeného skutkového stavu krajský soud přistoupil k posouzení, zda předmětné místní šetření alespoň formálně nevybočilo z pravidel pro něj stanovených zákonem o ochraně hospodářské soutěže a sledovalo legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže, přičemž platí, že z toho, že místní šetření bylo po formální stránce v souladu s dikcí zákona a obecně v souladu s legitimními cíli, nelze ještě učinit závěr, že obstálo coby zákonné. Aby tento závěr bylo možno učinit, muselo by místní šetření být též nezbytné, tj. především přiměřené uvedenému legitimnímu cíli. Aby pak bylo přiměřené, muselo by vyhovět v testu vhodnosti, délky a rozsahu (viz bod 91. rozsudku ve věci *DELTA PEKÁRNÝ a. s. proti České republice*, resp. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2016, č. j. 62 Af 39/2016-115, či ze dne 30. 4. 2019, č. j. 29 A 7/2019-173).

20. Posouzení vhodnosti místního šetření (ve smyslu adekvátnosti využití tohoto procesního institutu vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem, jaké byly dány na počátku místního šetření) krajský soud založil na posouzení existence konkrétních skutkových zjištění, jež měl žalovaný k dispozici před zahájením místního šetření. Pokud jde tedy o skutková zjištění, jež žalovaného k uskutečnění místního šetření vedla, pak z obsahu spisu plyne, že zahájení správního řízení a uskutečnění místních šetření předcházelo výše specifikovaný podnět. Z něj se žalovaný dozvěděl o možném protisoutěžním jednání konkrétních soutěžitelů [žalobce a) a společnost *NOVIKO s.r.o.*], kdy cílem nebo výsledkem popsaného jednání mohlo být narušení hospodářské soutěže ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže v oblasti prodeje a distribuce dotčeného zboží.
21. Z výše uvedeného krajský soud dovozuje, že místní šetření proběhlo v situaci, kdy žalovaný měl – podle názoru soudu – zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicie o tom, že hospodářská soutěž může být narušena protisoutěžním jednáním, i o tom, o jaké protisoutěžní jednání se může jednat, a to jak typově, tak věcně – obsahově. Na těchto vstupních indicích tedy žalovaný podle krajského soudu mohl vystavět věrohodnou a věcně relativně ohraničenou hypotézu ohledně podezření z protisoutěžního jednání vymezených soutěžitelů [mj. i žalobce a)], k jejímuž cílenému prověření mohlo Místní šetření směřovat a jejíž rámec nemohlo přesáhnout. Tyto indicie přitom poskytují jasný a legitimní rámec zaměření Místního šetření, jemuž obecně odpovídá i odůvodnění Pověření. Má-li být tedy posouzena přiměřenost Místního šetření vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému na základě podkladů žurnalizovaných ke dni uskutečnění místních šetření ve spisu, pak krajský soud z toho důvodu, že existovaly skutečnosti a předběžné poznatky nasvědčující podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže, a že tyto skutečnosti a důkazy umožňovaly alespoň obecně identifikovat právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místního šetření, a tím i omezit rozsah šetření, dovozuje, že šetření lze pokládat za přiměřené a odůvodněné konkrétními předchozími zjištěními žalovaného.
22. Pokud jde o rozsah Místního šetření, ten nemohl přesáhnout rozsah plynoucí z Pověření. Pokud jde pak o rozsah plynoucí z Pověření, ten nemohl přesáhnout rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného. Podle krajského soudu tedy musí existovat proporcionální vztah (doslova „rovnítka“) mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření a rozsahem samotného šetření. Pro úplnost soud zmiňuje závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 113/2017-83, ve vztahu k vymezení předmětu šetření na místě v obchodních prostorách v pověření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže, dle nichž „[p]latí, že pokud žalovaný rámec podezření šetřením skutečně nepřekročí, budou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem opírající se pouze o nejednoznačně formulované pověření správními soudy jako nedůvodné zamítny“.
23. Z obsahu žalobních námitek žalobců lze usuzovat, že směřují právě proti tomuto aspektu, když v podstatě namítají, že žalovaný překročil vymezený rozsah místního šetření, jelikož jej prováděl dle tvrzení žalobců i v obchodních prostorách žalobce b). S těmito námitkami žalobců se nicméně krajský soud neztotožňuje a naopak přisvědčuje argumentaci žalovaného, předestřeného v jeho vyjádření k žalobě.
24. Pokud žalobci konkrétně namítají, že žalovaný takto postupoval vědomě, neboť měl být o této skutečnosti uvědomen zaměstnancem žalobce M. Hercem, krajský soud (ve shodě s žalovaným) předně uvádí, že tomuto tvrzení nijak neodpovídá obsah protokolu o místním šetření, kde je, jak bylo výše rekapitulováno, podrobně popsán postup inspektorů i součinnost jmenovaného, který následně protokol podepsal, aniž by vůči jeho obsahu vnesl jedinou námitku. Tvrzení žalobců, že tento nebyl osobou k tomu oprávněnou, resp. že se nejednalo o zaměstnance žalobců, považuje krajský soud za účelové, jelikož se sám představil jako obchodní ředitel žalobce a) a v rámci součinnosti s inspektory prokázal důkladnou znalost interní struktury žalobce a). Za dané situace ani krajský soud nepovažoval za nutné provést žalobci navržený důkaz výslechem M. Herca.

25. Krajský soud má dále za to, že žalovaný argumentací ve vyjádření k žalobě spolehlivě vyvrací stěžejní námitku žalobců, že došlo k nezákonnému zásahu ze strany žalovaného, jelikož prováděl místní šetření v prostorách žalobce b), přičemž i v tomto ohledu je krajský soud považuje za do značné míry účelovou, ve snaze dodatečně a uměle oddělit fungování a struktury žalobce a) a žalobce b). Přitom, jak žalovaný prokazuje, je zjevné, že žalobci jsou personálně (jak na úrovni vedení společnosti, tak na úrovni jednotlivých zaměstnanců), majetkově i obchodně (při výkonu hospodářské činnosti) úzce propojeni. Z toho důvodu je i logické, že mají společné obchodní prostory, přičemž jejich striktní oddělení se uměle snaží dodatečně dovozovat až žalobci v nyní projednávané žalobě.
26. Nadto lze přisvědčit argumentaci žalovaného, že podle § 21f odst. zákona o ochraně hospodářské soutěže jsou soutěžitelé povinni podrobit se šetření Úřadu „na pozemcích a ve všech objektech, místnostech a dopravních prostředcích, které užívají při své činnosti v hospodářské soutěži (dále jen „obchodní prostory“).“ Vlastníci jednotlivých prostor jsou pak povinni průběh místního šetření strpět, viz formulace „každý, v jehož objektu se takové obchodní prostory nalézají, je povinen strpět šetření v těchto prostorách“, použitá v § 21f odst. 5 ZOHS. vymezení skrze legislativní zkratku „obchodní prostory“ je dostatečně široké, aby zahrnovalo prakticky jakékoli myslitelné prostory, které při své činnosti soutěžitelé užívají“ (viz KINDL, J., MUNKOVÁ, J. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 456). Pro účely posouzení zákonnosti průběhu místního šetření je tak zcela nerozhodné, kdo je vlastníkem konkrétních obchodních prostor nebo používaného majetku, pokud se jedná o obchodní prostory, které ke své činnosti využívá šetřený soutěžitel. K identifikaci konkrétních obchodních prostor šetřeného soutěžitele a (odlišení od obchodních prostor jiných subjektů sídlících na téže adrese) je pak třeba součinnosti přítomných osob zastupujících konkrétní subjekty, kdy tato spolupráce je popsána a zachycena v protokolu o průběhu místního šetření. Jak již bylo výše uvedeno, z jednání přítomného zaměstnance žalobce M. Herca potřeba tyto obchodní prostory striktně odlišovat nikterak nevyplývalo.
27. Pokud jde o žalobci předestřený požadavek, aby krajský soud žalovanému stanovil povinnost vrátit žalobci b) v rámci místního šetření získané a do spisu založené dokumenty, které měl žalovaný získat nezákonně v důsledku nezákonně provedeného místního šetření v obchodních prostorách žalobce b), tomuto požadavku logicky, v návaznosti na výše konstatovaný závěr o zákonnosti a vhodnosti provedeného místního šetření, nelze vyhovět. Nadto se krajský soud neztotožňuje s názorem žalobců, že by žalovaným citovaná judikatura správních soudů byla na nynější případ nepřiléhavá. Z uvedeného vyplývá, že jakékoliv odstranění dokumentů zadržovaných při předmětném místním šetření ze správního spisu, či jejich vymazání z elektronické verze správního spisu a jejich vydání žalobci b), jak to požadují žalobci, je vyloučeno.
28. Krajský soud tedy uzavírá, že místní šetření ze dne 15. 9. 2021 obstálo, pokud šlo o otázku jeho vhodnosti, neboť žalovaný před zahájením místního šetření disponoval konkrétními podklady, které nasvědčovaly konkrétnímu typu podezření z deliktního jednání mj. ve vztahu k žalobci a) a umožňovaly identifikovat nosné právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místního šetření; spis tedy obsahoval relevantní skutečnosti, na nichž se zakládaly domněnky žalovaného o protisoutěžním jednání a z nichž plyne věcné vymezení okruhu listin a dalších dokumentů, na jejichž prověření (eventuálně zajištění) se mělo místní šetření zaměřit. I přes žalobní námitky obstálo místní šetření i ve vztahu k jeho rozsahu.

V. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na uvedené proto krajský soud nepovažuje předmětné místní šetření za nezákonné, pročez jeho nezákonnost tedy ani nekonstatuje. Obdobně pak nepovažuje za nezákonné ani zadržování (shromáždění) kopií dokumentů, které žalovaný získal při místním šetření. Proto není důvodu vyslovit nezákonnost tohoto zásahu žalovaného. Celkově tak dle názoru soudu nedošlo k nezákonnému zásahu do práv namítaných žalobci, a proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. května 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu